

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аркушин Г. Прізвиська вчителів: мотивація, словотвір, виховний аспект // Урок української. – 1999. – №2-3. – С. 28-33.
2. Myszka A. Przewiska mlodziezowe – nowe bazy semantyczne // Nowe nazwy własne – nowe tendencje badawcze. – Krakow, 2007. – С. 267-279.
3. Никонов В. Имя и общество. – М., 1974. – С. 22.

Кулик О.

Науковий керівник – асист. Решетуха Т.В.

**ДЕКОДУВАННЯ ПУБЛІКАЦІЙ ПОЛІТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ
ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯ «УКРАЇНЬСЬКА ПРАВДА»**

Декодування інформації – це процес, спрямований на розпізнання, сприйняття та розуміння даних. Процес декодування та можливості зворотного зв'язку відіграють важливу роль у комунікативному процесі. Вони забезпечують розуміння реципієнтом висвітлених проблем та вивчення інформаційних потреб читачів журналістом чи редакцією. Необхідність дослідження такого взаємозв'язку визначає актуальність даної теми.

Мета наукової статті – аналіз особливостей декодування журналістських текстів політичного спрямування у інтернет-виданні «Українська правда».

Відповідно до поставленої мети визначаємо такі завдання:

- дослідити декодування текстів політичної проблематики «Української правди»;
- визначити особливості зворотного зв'язку в мережі даного інтернет-видання;
- з'ясувати позиції реципієнтів через коментування публікацій політичного спрямування.

Об'єктом дослідження є особливості декодування статей політичної проблематики у публікаціях інтернет-газети «Українська правда».

Предметом виступають коментарі читачів до журналістських повідомлень.

Новизна наукової роботи полягає у тому, що вперше було здійснено аналіз декодування публікацій, які порушують політичні проблеми, на сторінках онлайн-видання.

Окремі аспекти цієї проблеми досліджували такі науковці як Ф. Бацевич [1], який зосередив свою увагу на можливостях декодування мовлення; Н. Норіцина вивчала особливості зворотного зв'язку [6]; О. Проценко розглянув комунікативний процес з погляду декодування [7].

Засобом комунікативного процесу виступає декодування мовлення. Ф. Бацевич зазначає, що це процес мовленнєвої діяльності, який полягає у переведенні адресатом змісту отриманого мовного повідомлення у звичні особистісні смисли [1, с. 322]. Декодування є обов'язковою умовою спілкування як двобічного процесу. Говорити про комунікативний акт можна лише тоді, коли слухач сприйняв (інтерпретував) надіслане мовцем повідомлення [7]. Прикладом виступають коментарі до статті С. Гавриша «Клімакс», у яких користувач «SLAVA UKRAINI» декодує не тільки саму тему публікації, а і звертається до автора *«Аж тепер скидаю свою замаслену шапку перед Степаном Гавришем. Це – аналітик. Це у Великий Піст перед Великоднем ЛЮДИНА хоче покаятися... за свої попередні кучмівські гріхи... П. Гавриш, передайте Кучмі, що і йому приходить п..... Хай покається, а потім хай діє... У нього достатньо це ресурсів... Вибачте, але іду присипляти своїх маленьких дітей. Як я за нихПЕРЕГРИЗУ ГОРЛО ХОТЬ БУДЬ КОМУ...»* [2].

Користувач «0101010101» декодує матеріал І. Домбровського, Н. Сколенко, О. Жежери «Лісовий гамбіт: Башун та Пеший проти Януковича» так: *«Відкрийте очі. Стаття – чергове замилювання очей. На сьогодні Київрада під виглядом збереження лісу прагне включити всю колишню «зелену зону» в межу міста, такою в свій час були землі за межами міста (Ст. 99 ЗК УРСР 1970 р). На сьогодні Земельний кодекс (2001) поняття зеленої зони не містить, а отже у Київради з'явилася чергова нагода захопати половину Київської області включивши всі навколишні села. Свідченням цьому є останнє рішення Київради про погодження межі, яке передбачило включення до складу міста територію області площею більше 6 тис. га. і це лише офіційні дані. В цей час на території колишньої щезлої зони м. Києва, до складу якої входить*

і Біличанський ліс, повноправно безпределіт КП Київради «Святошинське лісопаркове господарство», і як з'ясується ані держактів, ані оренди землі вони не мають, до системи Держлісгоспу вони не входять. Це дає їм необмежені права на вирубку дерев під виглядом санітарних рубок. Ось куди треба звертати увагу автора? Де об'єктивний підхід УП?» [4].

Важливим аспектом у комунікативному процесі виступає зворотній зв'язок, який використовується усіма засобами масової інформації і зосереджений на отриманні відповіді на те чи інше повідомлення. Отже, зворотний зв'язок – це частина відгуку приймача, що надходить до джерела повідомлення або комунікатора [6]. Він найефективніше забезпечується інтернет-виданнями у вигляді коментарів під тією чи іншою публікацією. Прикладом такого зв'язку може служити така відповідь користувача «*Garlapan*» на публікацію С. Лещенка «*Верховна Рада епохи Рибака: повернення старих пілгь*»: «*А що там з урядом і адміністрацією президента, га Сірожа? Буде стаття в наступному номері?*»[5]. Саме коментарі читачів дозволяють визначити, наскільки цікавою є тема, чи актуальною є порушена проблема. Розглянемо згаданий вище журналістський текст. Автор наголошує на тому, що «*вартість законодавчого органу в 2013 році зростає з 784 мільйонів до 849 мільйонів гривень видатків загального фонду*»[5]. З матеріалу розуміємо, що ідеться про соціальне забезпечення депутатів. Реакція реципієнтів така: користувач «*Андрій Крук*» обурюється: «*Коли ж нажруться гади... Грачов, вірний ленінець, якось класно сформулював: «В гробу карманов нет», але схоже його однопартійці іншої думки*» [5], або ж користувач «*perlon*»: «*аналізуючи результати "роботи" Верховної Ради, вважаю, що непрацюючий депутат приносить суспільству менше вреда, ніж працюючий. Тож я за те, щоб непрацюючим доплачувати по коефіцієнту «неучастія»*» [5]. Також вони можуть задати тему наступної публікації. Користувач «*Доктор Мальтус*» вважає, що «*права не дарують - їх виборують. Яка зброя? Українець віддає Дяде Міліцанеру право вирішувати, як йому жити: чи можна йому закурити в кнайпі, чи можна йому купити пляшку вина після України впевнені, що Чинювник має вирішувати, якою мовою має виходити приватна газета і якою мовою крутять кіно. Українець хоче пілг та соціальних виплат, він гадки не має, скільки податків з нього деруть в реалі - вірять сказочці про «найнижчий в Європі прибутковий податок». Він ніколи не думав, куди діваються гроші з ПДВ, які він платить щодня*» [5].

Саме завдяки коментарям чітко простежуються позиції читацької аудиторії щодо політики загалом та до кожної порушеної проблеми зокрема. Проаналізувавши тексти під публікаціями можна відзначити, що здебільшого побутує критична думка: «*Для чого ця Стаття ????? Хто знає. Га, БаРани??? Відповідаю!!!! ТАК, це не добре! Але суть її в тому Щоб збити виступи опозиції. Щоб тупий електорат, навіть сьогоднішні коментатори, що вважають себе політиками, сказали, що вони всі однакові. Ні не однакові, ця стаття це приманка для худоби*» [2], засудження тієї чи іншої теми: «*ЧМО! ЧМО! в ВР лише саме ЧМО!! при владі всюди ЧМО!! них всюди дірки, але парламент треба закрити в першу чергу, а як же ж!!! Ціни на бензин хочуть до європейських догнати, бо їм бач на дороги не вистачає!!! Ну так ОК!!! І давай мені тоді європейські дороги за 3 роки!!! А як ні, то що, з вилами до вас приходили питати куди прийшли європейські акцизні збори які я платив?! А ТАК БУДЕ!!*» [5], а також негативне ставлення: «*Не розумію, хто взагалі читає маячню Степанка Гавриша з погонялом «Чемодан». Це ж одна з найодіозніших по жлобству, мерзенності, продажності, холуйству фігур української свинячохлівної політики*»[2].

Коментарям притаманна діалогічність між користувачами, яка дозволяє не тільки висловити своє бачення, а й посперечатись. Користувач «*Григорій Бойко*» пише: «*Мені здається, що їм по барабану що про них подумують, вони просто Крадуть і будуть Красти. І поки народ не встане з колін нічого не зміниться. Навіть опозиція нічого не змінить*». Користувач «*Костий Козлов*» заперечує «*є--не совсем.согласно тарифного плану головного писателя всея Украины-он еще претендует на легализацию*» [5].

Ще однією особливістю коментування публікацій є текст направлений до автора. Прикладом виступає заперечення користувача «*Roman Pavlov*»: «*Ні, Денисе - ви розумієте без потреби і ускладнюєте на рівному місці. Проблема якраз у якості облич при владі як прямий наслідок якості облич не при владі (які обирають обличчя при владі). "Система влади" тут ні до чого*» [3].

Підсумовуючи сказане, зазначимо, що важливими чинниками, які впливають на успішну діяльність ЗМІ є декодування публікацій та зворотній зв'язок з реципієнтами. Інтернет-видання «Українська правда» широко використовує можливості цих засобів комунікативного процесу. Читачі у свою чергу використовують необмежений простір для спілкування.

Досліджуючи коментарі у цьому засобі масової інформації, зауважимо, що аудиторія є політично свідомою та активно обговорює проблеми, порушені у публікаціях, водночас чітко відстоює свою позицію.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бацевич Ф. Основи комунікативної лінгвістики / Ф. Бацевич. – К. : ВЦ «Академія», 2004. – 344 с.
2. Гавриш С. Клімакс [Електронний ресурс] / С. Гавриш. – Режим доступу: http://www.pravda.com.ua/articles/2013/04/18/6988453/view_comments/page_2/
3. Денисенко Д. «Київська республіка» як крок до зміни системи [Електронний ресурс] / Д. Денисенко. – Режим доступу: http://www.pravda.com.ua/articles/2013/04/18/6988404/view_comments/
4. Домбровський І. Лісовий гамбіт: Башун та Пеший проти Януковича [Електронний ресурс] / І. Домбровський, Н. Сколенко, О. Жежера. – Режим доступу: http://www.pravda.com.ua/articles/2013/04/16/6988273/view_comments/
5. Лещенко С. Верховна Рада епохи Рибака: повернення старих пілг [Електронний ресурс] / С. Лещенко. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/articles/2013/04/17/6988327/>
6. Норіцина Н. Маркетингова політика комунікацій [Електронний ресурс] / Н. Норіцина. – Режим доступу : rivneosvita.org.ua/method_kabinet/biblioteka.php/.../N252.PDF
7. Проценко О. Телевізійне спонтанне мовлення з погляду декодування [Електронний ресурс] / О. Проценко. – Режим доступу : <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2143>

Майданюк У., Шміло М.

Науковий керівник – доц. Дідук-Ступ'як Г.І.

РЕАЛІЗАЦІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ПІДХОДУ ПРИ ВИВЧЕННІ СИНТАКСИЧНИХ ТЕМ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ І АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ

Загальновідомий вислів: «Культура кожного народу закодована у його мові» останнімчасом набуває великого значення. Мова кожної нації та її культура - взаємозалежні та невід'ємні. Із розвитком і збереження мови починається розвиток і збереження національної культури[2, с.111].

Учні повинні досконало володіти рідною мовою і вміти застосовувати її у певних ситуаціях. Оскільки володіння мовою належить до соціально-культурної інтелектуальної діяльності, у методиці навчання мови, крім основної мети — забезпечення комунікативної компетенції особистості в різних сферах і жанрах мовлення, визначається не менш важлива, яка полягає у формуванні громадянина — патріота — на основі засвоєння основних цінностей загальнолюдської і національної культури — матеріальної й духовної.[8, с.20]. Організувати навчання слід так, щоб мова усвідомлювалась учнями як феномен культури. Від цього значною мірою залежить ефективність сучасної освітньої системи.

Зважаючи на те, що в сучасному світі навчання рідної й іноземної мов – «використовувати мову як інструмент у діалозі культур і цивілізацій сучасного світу»[6, с.69]– заострює особливу увагу до соціокультурного складника іншомовної комунікативної компетенції, і відповідно, до соціокультурного підходу опрацювання мовного матеріалу. Тому метою нашої статті є розгляд реалізації соціокультурного підходу при вивченні синтаксичних тем на уроках української і англійської мов.

Оволодіння соціокультурною компетенцією, як відомо, передбачає засвоєння необхідного мінімуму соціокультурних знань, а також системи навичок та вмінь узгоджувати свою поведінку у відповідності до цих знань та вмінь. Згідно нових програм з української мови та іноземних мов для загальноосвітніх шкіл головною метою навчання рідної та іноземної мов визначено формування комунікативної комунікації, яку розуміють як здатність до етнокультурного й міжкультурного іншомовного спілкування.

Комунікація, за дослідженнями психолінгвістів(В. Белянін, І. Зимня, О. Залевська, О.О. Леонтьєв, І. Синиця та ін.), включає три основні компоненти: 1) мовну компетенцію – фонетичну, граматичну, лексичну, орфографічну; 2) мовленнєву компетенцію – в аудіюванні,